

Fa dies que la proximitat d'una nova Quaresma, com a camí cap a la Pasqua, et va creant un cert desig interior de que no esdevingui paper mullat; i, com ha passat altres anys, la bona intenció de viure un temps especial de renovació, s'esvaeixi ràpidament.

Aquest desig, o millor dit aquesta moció interior, avui t'ha portat a sortir a donar una volta pel parc tan conegut, i que molts cops ha sigut el testimoni dels teus dubtes, les teves recerques i fins algunes de les millors decisions.

La tarda era una mica gris. El sol s'amagava entre núvols prims, com vigilant sense imposar-se. Hi era, certament, difuminat i esmortit. I així també et semblava la teva vida, present, difusa i esmortida. És clar que ningú era capaç de treure aquesta conseqüència, ja que tens fama de ser una persona simpàtica, oberta, carregada de links i d'amistats de tota mena. Però, no ens enganyem, una cosa és el que sembla i la figura que et va de cara als altres, i una ben diferent –segons el teu punt de vista- és la realitat. Tens autèntica set de renovació.

Mentre caminaves lentament pensaves que més que renovació el que et feia falta és "conversió". Una nova versió de la teva vida i de la manera de viure. Potser sí, et deies, que la Quaresma pot ser un bon inici de canvi.

Pas a pas, per fora en el camí dels pins, i per dintre en el dels pensaments i els desitjos, et vas anar centrant sobre el que havies de deixar i el què havies d'adquirir. Et semblava que una conversió te com dos moments, abandonar algunes realitats i canviar-les per altres millors. Voldries deixar tanta atenció al teu jo sempre present, egoisme pur, i desplaçant-lo a nivell més perifèric, millorar sensiblement la teva capacitat de donació i d'amor. Des d'aquests pensaments vas fer com una repàs de tantes coses que al final el teu cor anava una mica atabalat i inquiet.

Vas ser aleshores que et vas parar i des de el més profund vas iniciar una pregària al Senyor, que et va sortir espontània: *Senyor, que hi vegi*". L'anaves repetint mentalment, si bé amb una gran autenticitat. Tornaves a caminar i a cada passa la pau anava entrant de nou. Ja començava a ser una mica tard. Queia la tarda i com aquells deixebles d'Emaus li deies a Ell: "*Queda't amb nosaltres que es fa tard*".

La decisió estava pressa. El dimecres de cendra aniràs a la celebració. Faràs mans i mànigues per trobar el lloc i l'hora. És igual, ni que sigui avançant l'hora d'alçar-te. Escoltaràs les lectures, intentaràs de viure el que es celebra, començaràs un camí nou, de la mà del teu Mestre, Jesús, et reconciliaràs amb Ell, renovant aquella Confirmació de fa tres anys, per iniciar una nova fase de la teva vida.

Quan vas entrar de nou a casa, baixet, certament, anaves cantant.

- 1.- *Què esperes d'aquesta quaresma?*
- 2.- *Sents algun desig concret de conversió?*
- 3.- *Per on començar, ja que no es pot fer tot alhora?*
- 4.- *Com t'agradaria arribar a la Pasqua?*
- 5.- *Quina és la teva pregària inicial de la nova quaresma?*

Jesús Renau sj
